

BÀI HỌC 4

XÙNG ĐÁNG THAY CHIÊN CON!

CÂU GỐC: “Bấy giờ, một người trong các trưởng lão nói với tôi rằng: Chớ khóc, kìa, sự tử của chi phái Giu-đa, tức là Chổi của vua Đa-vít, đã thắng, thì có thể mở quyển sách ấy và tháo bảy cái ấn ra” (Khải huyền 5:5).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Khải huyền 4, Ê-xê-chi-ên 1:5–14, Khải huyền 5, Ê-phê-sô 1:20–23, Hê-bơ-rơ 10:12, Công vụ 2:32–36.

Tuần rồi chúng ta thấy các thông điệp Đấng Cơ Đốc đã có cho dân Ngài trên thế gian. Bây giờ, sự khai thị cho Giăng chuyển từ thế gian sang đến thiên đàng và trọng tâm là “những điều phải xảy đến sau này” (Khải huyền 4:1), tức là tương lai.

Sự hiện thấy trong đoạn 4 và đoạn 5 xảy ra trong phòng đại sảnh nơi ngôi Chúa tại thiên đàng. Khung cảnh diễn tả trong đoạn 4 và 5 là biểu tượng Đức Chúa Trời có quyền trong lịch sử và của chương trình cứu rỗi. Tuy nhiên, trước khi tương lai được tiết lộ, chúng ta được ban cho một cái nhìn thoáng qua về vai trò chính yếu của Đấng Cơ Đốc trong chức vụ Tế Lễ Thượng Phẩm của Ngài trên thiên đàng cho đến quyền tối cao của Ngài trên mọi diễn biến trên đất và sự cứu chuộc của toàn chúng sinh. Hai đoạn 4, 5 cho chúng ta quan điểm của thiên đàng về ý nghĩa của các sự kiện trong tương lai được ghi lại trong phần còn lại của sách Khải huyền.

Để ý, người ta sẽ thấy trong khi các thông điệp cho bảy hội thánh được viết theo một lối văn đơn giản và rõ ràng, phần còn lại của sách Khải huyền được viết với nhiều biểu tượng mà không hẳn là dễ hiểu. Các ngôn từ trong phần này lấy ra từ lịch sử của dân Đức Chúa Trời, như đã chép trong Cựu Ước. Muốn giải thích sách Khải huyền, người giải thích phải có một sự hiểu biết về các ngôn từ biểu tượng theo như của trong Cựu Ước.

1. NƠI NGAI CỦA THIÊN ĐÀNG

Bắt đầu từ Khải huyền 4:1, Đức Chúa Giê-su mời Giăng đi lên thiên đàng để Ngài sẽ cho ông thấy toàn cảnh của lịch sử từ thời kỳ Ngài còn ở thế gian cho đến khi Chúa tái lâm.

Khải huyền 4:1-8, Ê-xê-chi-ên 1:26-28, và Khải huyền 5:11-14. Qua đó đã diễn tả phòng đại sảnh của ngôi trời. Chúng ta được thấy gì về sự huy hoàng và hoành tráng của nơi ngôi Chúa ngự?

Sứ đồ Giăng nhìn qua cánh cửa mở vào trong đền thánh của thiên đàng dưới bệ chân của Đức Chúa Trời. Cái ngai biểu hiệu cho quyền cai trị của Đức Chúa Trời trên mọi loài, trong khi hình ảnh của chiếc mống biểu hiệu cho lời hứa Chúa đã thiết lập với Nô-ê ngày xưa rằng Ngài là thành tín với dân Ngài (Sáng thế Ký 9:13-16; Ê-sai 54:9, 10). Nhưng Sa-tan, là kẻ chống nghịch đã khước từ thẩm quyền thiên thượng của Đức Chúa Trời. Trọng tâm của cuộc chiến ác đấu tranh giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan là ai có quyền cai trị. Một hội đồng hội họp nơi thiên đàng ở trong phòng đại sảnh nơi ngai Chúa ngự, mà ông Giăng thấy, là để khẳng định quyền cai trị của Đức Chúa Trời trên toàn vũ trụ (Khải huyền 4:1-8; Khải huyền 5:11-14).

Đọc Khải huyền 4:8-11 và 5:9-14. Bạn học được gì về sự thờ phượng phải lễ trong các câu Kinh Thánh này? Trong câu của đoạn 4, tại sao Đức Chúa Trời là xứng đáng cho chúng ta thờ phượng, và trong các câu của đoạn 5, tại sao Chiên Con là xứng đáng?

Khải huyền đoạn 4 diễn tả tổng quát về phòng đại sảnh nơi có ngai Đức Chúa Trời trong đền thờ ở thiên đàng, và về sự thờ phượng tiếp diễn tại nơi ấy. Khi sự thờ phượng ở đoạn 4 ca tụng Đức Chúa Trời với quyền năng sáng tạo của Ngài, thì đoạn 5 hân hoan mừng vui về sự cứu chuộc có được nhờ nơi Chiên Con đã bị giết. Các đoạn này cho thấy sự thờ phượng chân thật luôn luôn ghi nhớ và hoan hỉ về quyền năng của sự tạo thế và của sự cứu chuộc. Đức Chúa Trời là đấng đã tạo dựng thế gian trong sáu ngày, có quyền và có thể tái tạo thế gian trở lại tình trạng hoàn hảo của lúc ban đầu, và Ngài có thể làm nó trở thành ngôi nhà vĩnh cửu cho dân Ngài. Hết thấy các điều ấy Chúa đã hứa sẽ làm cho chúng ta.

Hãy suy gẫm về sự dạy dỗ của phúc âm: Đấng đã tạo dựng, và không phải chỉ cho chúng ta mà thôi, mà còn cho toàn vũ trụ, cũng lại chính là “Chiên Con đã bị giết” (Khải huyền 5:12) vì chúng ta. Sự dạy dỗ này mang lại niềm hy vọng diệu kỳ nào cho chúng ta giữa một thế gian đầy sự đau đớn và hỗn loạn?

2. HỘI ĐỒNG THIÊN ĐÀNG NƠI ĐẠI SÁNH CỦA NGÀI TRỜI

Qua lời diễn tả về các trưởng lão trong Khải huyền 4:4, chúng ta thấy họ không phải là các thiên sứ. Chức “trưởng lão” trong Kinh Thánh luôn luôn được dùng cho người. Khác với các thiên sứ, luôn luôn đứng châu trước mặt Đức Chúa Trời, các vị trưởng lão nầy ngồi trên các ngai. Áo trắng họ mặc là áo của những kẻ trung tín của Đức Chúa Trời (Đọc Khải huyền 3:4, 5). Các mào triều thiên chiến thắng họ đội là mào triều thiên đặc biệt chỉ dành cho những thánh đã chiến thắng (Gia-cơ 1:12). Tất cả các điều nầy cho chúng ta thấy 24 trưởng lão là các thánh vinh hiển.

Con số 24 cũng là một biểu tượng. Nó tượng trưng cho hai nhóm, mỗi nhóm 12 người. Trong Kinh Thánh con số 12 là biểu tượng cho dân của Đức Chúa Trời. Con số 24 trưởng lão cũng có thể là đại diện cho dân của Đức Chúa Trời trong thời kỳ Cựu Ước và Tân Ước. Con số 24 cũng trùng hợp với con số các tế lễ của 24 phân bộ của các thầy trưởng lão có trách nhiệm nơi đền thánh ở dưới đất (1 Sử Ký 24:1-19).

24 vị trưởng lão nầy không thấy nhắc đến từ trước cho thấy họ là một nhóm người mới được vào phòng đại sảnh của ngai trên thiên đàng. Họ có thể là các thánh đã chết và được làm sống lại trong buổi chiều khi Đức Chúa Giê-su chết trên thập tự (Ma-thi-ơ 27:51-53).

Nếu vậy, 24 người trưởng lão nầy là những người đã lên thiên đàng với Đức Chúa Giê-su biểu hiệu cho đại biểu của nhân loại, chứng kiến sự công bình của Đức Chúa Trời khi chương trình cứu rỗi được thực hiện. Trong Khải huyền đoạn 5:9, họ cùng với bốn con sinh vật (câu 8) phủ phục thờ lạy trước mặt Chiên Con đã bị hy sinh từ buổi sáng thế nhưng nay sống. Cùng nhau họ đồng hát một bài ca mới để tôn vinh Chiên Con là Đấng xứng đáng, bởi vì, “Ngài đã chịu giết lấy huyết mình mà chuộc cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân tộc, mọi nước, và Ngài đã làm cho những người ấy nên nước, và thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng ta; những người ấy sẽ trị vì trên mặt đất.” (Khải huyền 5:8-10).

Khải huyền 4:6-8 cũng nói đến 4 sinh vật. So sánh 4 sinh vật nầy với lời tiên tri trong Ê-xê-chi-ên 1:5-14 và 10:20-22 và thiên sứ Sê-ra-phim trong Ê-sai 6:2, 3.

Bốn sinh vật là các thiên sứ cao trọng phục vụ Đức Chúa Trời như là những kẻ canh chừng và bảo vệ ngôi Ngài (Thi thiên 99:1). Các cánh của họ dang ra biểu tượng họ trong tư thế sẵn sàng để thực thi mạng lệnh Đức Chúa Trời, và các mắt của họ nói lên sự khôn sáng. Sự hiện diện của họ cùng với 24 vị trưởng lão và toàn cả các thiên sứ bao quanh ngai (Khải huyền 5:11), cho thấy cả thiên đàng và hạ giới đồng được đại diện trong phòng đại sảnh của ngai trời.

3. CUỘN SÁCH CÓ ĐÓNG ẤN

Đọc Khải huyền 5:1-4; cũng đọc Ê-sai 29:11, 12. Cuộn sách đóng ấn có nghĩa gì, và tại sao Giăng khóc?

Trong văn bản tiếng Hy Lạp của sách Khải huyền, câu này cho thấy là cuộn sách nằm trên ngai về phía tay mặt của Đức Chúa Cha. Cuộn sách nằm đó để chờ cho đến phiên của Đấng xứng đáng đến để mở ấn ấy (Khải huyền 5:2).

Theo lời bình của bà Ellen G. White thì cuộn sách đóng ấn chứa đựng “toàn lịch sử của sự chăm sóc thiên thượng Đức Chúa Trời, lời tiên tri về lịch sử của các quốc gia và hội thánh. Trong đó chứa đựng những lời phán thiêng liêng, quyền năng của Ngài, các điều răn của Ngài, luật pháp của Ngài, toàn bộ lời khuyên biểu tượng về Đấng Vĩnh Cửu, và lịch sử của mọi quyền lực cầm quyền trong các quốc gia. Bằng văn ngữ biểu tượng, cuộn sách ấy có những lời ảnh hưởng đến mọi quốc gia, ngôn ngữ và nhân loại từ khi bắt đầu lịch sử trái đất cho đến lúc nó chấm dứt.” – Ellen G. White, *Manuscript Releases*, bộ 9, trang 7.

Nói cách khác, cuộn sách được đóng ấn chứa đựng sự huyền bí của Đức Chúa Trời về chương trình Ngài sẽ giải quyết tội lỗi thế gian và cứu loài người sa ngã. Tất cả sự bí ẩn của chương trình ấy sẽ thành tựu khi sự tái lâm của Đấng Cơ Đốc xảy ra (đọc Khải huyền 10:7).

Đọc Khải huyền 5:5-7. Tại sao chỉ có Đấng Cơ Đốc mới là Đấng trong toàn vũ trụ xứng đáng được cầm lấy cuộn sách được đóng ấn và mở ấn mà thôi?

Sự khủng hoảng xảy ra nơi đại sảnh đường của ngai trời liên hệ đến việc Sa-tan phản loạn. Địa cầu này, dầu đã được tạo dựng bởi Đức Chúa Trời, nhưng đã bị Sa-tan là kẻ phản nghịch nắm quyền. Sự khóc than của Giăng cũng là những giọt nước mắt than khóc của dân Đức Chúa Trời từ khi A-đam phạm tội, kêu cầu sự cứu chuộc ra khỏi gông cùm của tội lỗi. Cuộn sách đóng ấn chứa đựng chương trình giải phóng và cứu chuộc khỏi tội lỗi cho loài người. Quyền năng của Đức Chúa Trời có thể hủy diệt Sa-tan dễ dàng nhưng Ngài không làm vậy vì sự cứu chuộc cho loài người vấp phạm cần phải có sự hy sinh của một đấng vô tội. Và đấng ấy là Đức Chúa Giê-su. Ngài đã thực hiện và hoàn tất chương trình ấy, nên chỉ duy Ngài mới có quyền tháo ấn của cuộn sách ấy, để làm chúa của thế gian, và trở thành Đấng Cầu Thay cho chúng ta nơi đền thánh của thiên đàng.

Làm sao chúng ta học để đặt Đức Chúa Giê-su làm đầu và trên hết trong đời sống Cơ Đốc nhân của mình?

4. SỰ XÙNG ĐÁNG CỦA CHIÊN CON

Cùng đọc Khải huyền 5:8-14, Ê-phê-sô 1:20-23 và Hê-bơ-rơ 10:12. Các câu này chúng ta tìm được niềm hy vọng lớn và sự an ủi lớn lao nào trong một thế giới hiện không mang lại cho chúng ta chút gì của cả hai điều ấy?

Giây phút Chiên Con tiến đến ngài, Ngài cầm lấy cuộn sách đóng ấn. Hành động này chứng tỏ cho mọi quyền uy và quyền cai quản thuộc về Ngài (xem Ma-thi-ơ 28:18, Ê-phê-sô 1:20-22). Trong giây phút ấy, toàn vũ trụ chứng thực quyền cai quản toàn thể gian là của Đấng Cơ Đốc. Điều gì đã mất vì sự bất tuân và phạm tội của A-đam, nay được hoàn trả lại cho Đấng Cơ Đốc.

Khi Đấng Cơ Đốc cầm lấy cuộn sách, nó cho thấy Ngài cầm lấy vận mạng của toàn nhân loại trong tay Ngài. Bốn sinh vật và 24 trường lão phủ phục trước mặt Ngài và “Chúng hát một bài ca mới rằng: Ngài đáng lấy quyển sách mà mở những ấn ra; vì Ngài đã chịu giết lấy huyết mình mà chuộc cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân tộc, mọi nước.” Hành động này biểu lộ lòng khâm phục của họ, các thiên sứ vinh hiển và đại diện cho những kẻ trong nhân loại đã được chuộc chứng thực sự hy sinh của Đấng Cơ Đốc. Bởi huyết Ngài, Ngài đã trả giá cứu chuộc cho loài người phạm tội và mang lại cho hết thảy niềm hy vọng về một lời hứa cứu chuộc.

Rồi hằng ngàn ngàn thiên binh cùng hòa ca với họ để ngợi khen Chiên Con đã bị giết nay “sống” để cầu thay cho nhân loại sa ngã (Hê-bơ-rơ 7:25). Và hết thảy đồng tung hô “Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen! Tôi lại nghe mọi vật dựng nên trên trời, dưới đất, bên dưới đất, trên biển, cùng mọi vật ở đó đều nói rằng: Chúc cho Đấng ngồi trên ngai cùng Chiên Con được ngợi khen, tôn quý vinh hiển và quyền phép cho đến đời đời! Rồi bốn con sanh vật đều nói: A-men. Và các trường lão sắp mình xuống mà thờ lạy.” (Khải huyền 5:12, 13).

Các nhà vật lý học tiên đoán rằng sẽ đến một ngày mà toàn vũ trụ sẽ khô cạn, không còn sự sống và tàn rụi bởi chính nó. Thật là một sự tương phản về tương lai của địa cầu qua Lời của Chúa với sự tiên đoán ấy! Làm thế nào để chúng ta có thể bắt đầu vui mừng và phấn khởi về tin mừng của một tương lai Chúa đã hứa đang chờ đợi chúng ta?

---

5. SỰ QUAN TRỌNG CỦA NGÀY LỄ NGŨ TUẦN

Việc ơn Đức Thánh Linh tuôn đổ trong ngày Lễ Ngũ Tuần ở Công vụ 2:1-4 khẳng định một sự kiện Khải huyền đoạn 5 diễn tả một sự kiện quan trọng vô cùng trong lịch sử của chương trình cứu rỗi: sự đăng quang của Đấng Cơ Đốc sau khi Ngài đã trả giá cứu chuộc nơi đồi Gò-gô-tha trong vai trò Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm và là Vua của chúng ta tại Nơi Chí Thánh trên đền thánh của thiên đàng. Qua chức vụ Tế Lễ Thượng Phẩm ngồi bên tay hữu của Đức Chúa Cha (Khải huyền 5:6, 7), Đấng Cơ Đốc có thể hoàn tất chương trình cứu rỗi trọn vẹn. Là Đấng Cầu Thay cho chúng ta nơi đền thánh của thiên đàng, Đức Chúa Giê-su làm việc để cứu chúng ta. Qua Ngài những kẻ tin có thể được đến thẳng với Đức Chúa Trời để nhận lãnh sự tha thứ cho tội lỗi của họ.

Đọc Công vụ 2:32-36 cùng với Giăng 7:39. Bạn tìm thấy niềm an ủi và hy vọng nào khi đọc thấy những lễ thật rằng Đức Chúa Giê-su đứng tại thiên đàng trong vai trò Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm và là Vua của chúng ta?

Sự vinh hiển của đấng Cơ Đốc nơi đền thánh thiên đàng xảy đến sau khi sự ngự đến của Đức Thánh Linh trên các môn đồ. Khải huyền 5:6 nói đến bảy vị Thần Linh làm công việc của Đức Thánh Linh tại thế gian. Như trong bài học trước, bảy vị Thần Linh ấy biểu hiệu cho bảy chức vụ của Đức Thánh Linh khi Ngài làm việc trên thế gian. Khi Đấng Cơ Đốc đăng quang, Đức Thánh Linh được gửi đến thế gian. Sự sai Đức Thánh Linh là một hành động Đức Chúa Giê-su làm trong chức vụ Tế Lễ Thượng Phẩm của Ngài nơi đền thánh trên trời. Sự tuôn tràn của Đức Thánh Linh có nghĩa là Chúa Giê-su ứng hầu trước mặt Đức Chúa Cha, và Đức Chúa Trời đã chấp nhận sự hy sinh của Ngài cho toàn nhân loại.

“Sự thăng thiên của Đấng Cơ Đốc lên trời là dấu hiệu cho thấy những môn đồ của Ngài sẽ nhận được ơn phước đã hứa. Khi Đấng Cơ Đốc bước qua các cổng trên trời, Ngài được tôn phong giữa sự yêu mến tôn thờ của các thiên sứ. Ngay sau khi buổi lễ này hoàn tất, Đức Thánh Linh ngự xuống trên các môn đồ của Chúa tràn đầy, và Đấng Cơ Đốc đã thực sự được tôn vinh, cho dầu Ngài đã có sự vinh quang với Đức Chúa Cha từ cõi đời đời. Sự tuôn trào Đức Thánh Linh trong ngày lễ Ngũ Tuần là lời của Thiên Đàng truyền đạt rằng lễ nhậm chức của Đấng Cứu Chuộc đã được hoàn thành. Theo lời hứa của Ngài, Ngài đã sai Đức Thánh Linh từ trên trời cho những người theo Ngài như một món quà nhỏ của Ngài trong vai trò là thầy tế lễ và là vua, và là Đấng Được Xức Dầu để nhận mọi quyền trên trời và trên đất trên dân sự Ngài.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, trang 38, 39.

Đọc Hê-bơ-rơ 4:16 và Hê-bơ-rơ 8:1. Niềm hy vọng và sự hỗ trợ nào bạn có được trong sự bảo đảm rằng chính Đức Chúa Giê-su là Tế Lễ Thượng phẩm và là Vua và Ngài có toàn quyền trên trời cũng như dưới thế? Tin vào lễ thật này giúp bạn thế nào trong mọi hoàn cảnh của đời sống hằng ngày của bạn khi phải đương đầu với mọi điều và nhất là với sự vô định của tương lai?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Sứ điệp của Khải huyền đoạn 4 và 5 đặc biệt rất quan trọng đối với chúng ta là con dân Chúa đang sống trong thời kỳ cuối cùng của lịch sử địa cầu. Sự đến của Đức Thánh Linh trong ngày lễ Ngũ Tuần đánh dấu sự khởi đầu của việc truyền bá Phúc Âm cho toàn thế gian. Chủ đề của Phúc Âm là Đức Chúa Giê-su, là Đấng đã được tôn vinh là Thầy Tế lễ và là Vua ngồi nơi tay hữu của Đức Chúa Cha. Lễ thật nầy chính là niềm tin của mọi Cơ Đốc nhân lúc ban đầu (Hê-bơ-rơ 8:1) và là hòn đá góc nhà của sự truyền bá đạo Chúa của họ (Công vụ 2:32-33; Công vụ 5:30, 31). Đây cũng là động lực và là nguồn cội của đức tin và sự can đảm đứng thẳng trước mọi thử thách và bắt bớ mà họ phải nếm chịu (Công vụ 7:55, 56; Rô-ma 8:34). Kết quả là rất nhiều người đã nghe và tin theo những điều họ giảng dạy. Từ đó đến nay, tin lành về nước Đức Chúa Trời tiếp tục lan truyền ra khắp thế gian.

Chúng ta đừng bao giờ quên rằng chỉ có tin mừng về sự cứu rỗi trong Đấng Christ mới có thể đạt đến và biến đổi lòng người và dắt đưa người ta đáp ứng lời kêu gọi phúc âm đời đời để kính sợ Đức Chúa Trời, qui sự vinh hiển về Ngài và thờ phượng Ngài (Khải huyền 14:7). Niềm hy vọng duy nhất của chúng ta là Đấng Cứu Rỗi, là Thầy Tế Lễ Cầu Thay và là Vua của chúng ta nơi đền thánh trên trời. Ngài ở với dân sự của Ngài, và Ngài sẽ luôn ở bên họ cho đến tận thế (Ma-thi-ơ 28:20). Ngài nắm giữ tương lai trong tay Ngài.

Vì vậy, chúng ta đừng bao giờ quên rằng việc giữ gìn bản chất của phúc âm trong tâm trí sẽ mang lại sự thành công khi chúng ta rao giảng sứ điệp cuối cùng cho một nhân loại lạc mất và khổ đau. Không có điều nào khác mà chúng ta rao giảng là quan trọng hơn Thập Tự Giá và những gì Thập Tự Giá dạy cho chúng ta biết về Đức Chúa Trời.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Sẽ có một ngày chúng ta ở trên thiên đàng và ca ngợi cùng thờ phượng Chúa vì sự toàn thiện, quyền năng và nhất là vì ân điển của Ngài. Có những cách nào để chúng ta, ngay ngày nay, thực tập cho thời kỳ mà ngày huy hoàng ấy đến? Nghĩa là, bằng cách nào chúng ta thờ phượng Chúa và tôn vinh Đức Chúa Trời về những điều Chúa đã cho mình và những gì Ngài sẽ làm cho chúng ta?
2. Đọc Khải huyền 4:11 và 5:9. Vai trò của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con làm gì, và thế nào hai vai trò ấy không chỉ là trung tâm của chương trình cứu rỗi mà còn cho thấy Đức Chúa Trời là xứng đáng cho chúng ta thờ lạy Ngài? Làm sao Ngày Sa-bát và lý do của ngày ấy, là một biểu hiệu cho hai lễ thật diệu kỳ nầy về Đức Chúa Trời của chúng ta?